

Влашко, тя не е прѣставала да се интересува за родния си градъ Сливенъ и е взела видно участие въ основаването на фонда „Петъръ Симу“ въ полза на сливенскитѣ училища (вижъ стр. 514).

Вториятъ сливенски митрополитъ, *Гервасий*, е роденъ въ 1838 г. въ Габрово. Кръстенъ билъ *Генчо*. Когато станалъ на 6 години, той останалъ кржгло сираче — безъ майка и безъ баща. Училъ се първоначално въ Габровското училище. Прѣзъ 1852 г. най-голѣмиятъ му братъ Теофанъ, който билъ монахъ въ Св. Гора, го повикалъ при себе си въ Хилендарския мѣнастиръ. Тамъ Генчо въ продължение на 4 години изучавалъ черковния редъ, а прѣзъ 1858 г. билъ подстриганъ въ монашество съ име *Гервасий*. Прѣзъ 1866 г. билъ изпратенъ за изповѣдникъ въ Станимака. Прѣзъ 1867 г. Пловдивската черковна община го избрала за игуменъ на Араповския мѣнастиръ „Св. Недѣла“. На 28 януарий 1873 г. билъ ржкоположенъ въ епископски чинъ съ титулъ епископъ *Левкийски*. На 23 ноемврий 1883 г. Пловдивския митрополитъ Панаретъ се поминалъ, и епископъ Гервасий останалъ врѣменно да управлява Пловдивската епархия. Прѣзъ 1890 г. Св. Синодъ го назначилъ за помощникъ на сливенския митрополитъ Серафима, който прѣзъ 1896 г. се поминалъ и на негово мѣсто билъ избранъ епископъ Гервасий. На 2 мартъ 1897 г. той билъ прогласенъ за митрополитъ на сливенската епархия. На 3 априлъ 1919 г. той се поминалъ на 81 годишна възраст въ Сливенъ. Гервасий е оставилъ добри спомени за себе си, като благочестивъ и добродѣтеленъ архипастиръ. Той пожертвувалъ 10,000 лева за постройка на здание за Духовна семинария въ София.

* * *

Интересно е да се отбѣлѣжи за тия тъмни години, когато почнало да функционира Читалището, колко души въ Сливенъ, вѣнъ отъ възможността имъ да четатъ разни книги въ Читалището, сж били абонирани частно на разни вѣстници и списания, български и чужди. Мих. Икономовъ пише какво най-голѣмъ брой читатели на вѣстници или поврѣменни списания между 1860 г. и освобождението имало въ Сливенъ (повече отъ 50 спомоществователи на вѣстници и 100 на списания, р. 70, op. cit.). Това било нѣщо необикновено за тия години, и нѣкои редакции сж изказвали своето възхищение и очудване отъ сливенци въ това отношение. Тукъ редовно четѣли „Цариградски Вѣстникъ“, „Съвѣтникъ“ „Зорница“, „Македония“, „Врѣме“, „Турция“, „Право“, „Източно Врѣме“, „День“, „Гайда“, „Звънчатий Глумчо“, „Вѣкъ“, „Български книжици“, „Читалище“, „Ружица“ — издавани